

Formanden: Er det for en ganske kort Bemærkning; thi der er flere Medlemmer, som have ønsket at høre sig? (Berg: Ja!) Det ærede Medlem har da Ordet.

Berg: Jeg vilde gjerne rette et Spørgsmaal til den høitærede Krigsminister, inden Forhandlingerne gaae videre. Det forekommer mig, at den høitærede Minister sagde, at vi ved at vedtage hans Forslag under Nr. 8 vilde nedsette Budgettet, som det oprindeligt var foreslaaet, med 100,000 Rb. (Krigsministeren: Nei!). Ja, saa sparer jeg den Indvenning, jeg ellers vilde have fremsat derimod; men jeg kunde dog bemærke, at Besparelsen efter min Beregning kun vil udgjøre 26,000 Rb. i det Hele paa samtlige Officerers Lønninger. Derimod sagde den høitærede Minister, at han havde kun foreslaaet den samme Middelgage for Stabsofficererne, som de havde nu. Udvalget har beregnet Middelgagen til 2,670 Rb. — jeg har ikke de fornødne Momenter ved Haanden til at kunne forsøge paa at godtgjøre Tallets Nødtagighed, men jeg tvivler ikke om, at den ærede Ordfører vil kunne det —, men vedtage vi den høitærede Ministers Forslag, bliver Gjennemsnitsgagen 2,787 Rb., det vil sige 117 Rb. mere end den Middelgage, Udvalget har beregnet som Stabsofficerernes nuværende Middelgage. Hvis altsaa vor Opgjørelse er rigtig, saa maa den høitærede Ministers Beregning, hvis jeg forstod hans Ytringer ret, være urigtig.

Krigsministeren: Jeg skal kun oplyse med Hensyn til dette Spørgsmaal om Besparelsen, at jeg nævne, at den var opnaaet ved Nedsettelse af Lønningerne til samtlige Befalingsmænd, i Forbindelse med den Nedsettelse af Cavalleriets Styrte, jeg havde samtykket i. Hvad Middelgagen angaaer, har jeg talt om Middelgagen for alle Officerer, men ikke holdt mig til en enkelt Klasse; det ligger netop i den Omordning, jeg har foreslaaet, at jeg har taget Hensyn til Middelgagen for alle Officerer. Jeg troer forresten, at de Beregninger, som Udvalget har anstillet, og de, som ere anstillede af Ministeriet, overalt stemme med hinanden.

Winther: Det, der foranledigede mig til at begjære Ordet, var en Ytring af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som gik ud paa, at man ved Betragtningen af Gagerne for Stabsofficererne maatte lade sig lede af Sammenligningen med de civile Embedsmænds Lønninger. Nu gjorde det ærede Medlem selv den Indvenning, at man jo kunde sige, at da Revisionen af de civile Embedsmænds Lønninger forestaaer, kunde man gaae til at nedsette de hidtilværende og, efter hans Mening, i Forhold til de militære Embedsmænds Lønninger for høie Gager; men det lod dog til, at han, idetmindste efter min Mening, ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til denne af ham selv nævnte Omstændighed. Det forekommer mig, at, efterat vort Fædreland i saa mange Henseender er blevet saa haardt truffet, vil det være en Nødvendighed, at der indføres en noget større Tarvelighed med Hensyn til vor hele Statsfyrelse, og at der derfor, naar der skal foretages en Revision af Lønningslovene, uødvendigviis maa foretages en Nedsettelse i de civile Embedsmænds Lønninger, og man maa da komme til at tage Hensyn til, hvad der her bliver fastsat. Dette er, efter min Mening, en ligesvem Selsølg, men netop derfor finder jeg, at det er urigtigt nu ved Fastsættelsen af Lønninger for de militære Embedsmænd i mindste Maade at ville see hen til, hvorledes Lønningerne nu ere for de civile Embedsmænd. Den ærede Minister hørte, at der kunde komme adskilligt Ubilligt frem for de nuværende Officerer, og at han paatenkte et Skridt for at forebygge dette. Det er der Ingen, der skal være mere villig til at hjælpe ham med end jeg, thi det er en Selsølg, at det er Uret at lade de til en given Tid i de paagjældende Poster værende Embedsmænd komme til at lide bethdeligt under Foranstaltninger, som træffes for Fremtiden i Statens Interesse. Altsaa, ethvert billigt Krav, der fra den ærede Ministers Side gjøres for at afhjelpe deslige Ubilligheder, vil jeg støtte, men dette er noget ganske Andet end at gaae til særdeles store og rundelige Lønninger med Hensyn til vor Hærs Befalingsmænd for Fremtiden. Iøvrigt er det jo Noget, som Enhver